

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. Z.

przeciwko C. [...] Spółce z o.o. w W. i S. [...] Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 stycznia 2016 r.

wniosku powoda o wykładnię orzeczenia oraz w przedmiocie sprostowania
uzasadnienia,

1) z urzędu prostuje oczywistą omyłkę w uzasadnieniu postanowienia z dnia 27 listopada 2015 r. w ten sposób, że wykreśla omyłkowo wpisane zdanie rozpoczynające się od słów: "Zdaniem skarżącej ..." a kończące się słowami: "... bezwzględnie nieważna."

2) oddala wniosek o wykładnię orzeczenia.

UZASADNIENIE

Jedynie na skutek oczywistej omyłki zostało w uzasadnieniu wpisane zdanie nie związane z rzeczywistymi okolicznościami na które powoływał się skarżący w ramach wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Oczywista omyłka została sprostowana na podstawie art. 350 § 1 w związku z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

Z dalszej części uzasadnienia wynika jasno, że skarżący nie wykazał oczywistej zasadności skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Jednocześnie podniesiono, iż znaczna część uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opiera się na niedopuszczalnym w postępowaniu kasacyjnym kwestionowaniu ustaleń faktycznych oraz oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów nie ma uzasadnionych podstaw do dokonywania wykładni orzeczenia.

Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 352 k.p.c. w związku z art. 391 § 2, 398²¹ k.p.c. postanowił jak w punkcie 2 uzasadnienia.